

Bertil Johnsson 1925 - 1980

Bertil Johnsson var 54 år, mitt i livet och fullt verksam, när han plötsligt dog i hjärtinfarkt. I Larsbo skola, som då var hans ateljé, lämnade han efter sig en stor mängd målningar, teckningar och träskulpturer.

Han föddes i Ängelholm 1925. När han var i fyraårsåldern flyttade familjen till Enskede utanför Stockholm, det var där han växte upp. Hans far, liksom hans farfar, var målare till yrket. På faderns sida fanns också en färghandlarfamilj i vilken flera syskon hade konstnärliga yrken som tavelmålare och skylttillverkare. Hans morfar var järnvägsarbetare i Ängelholm.

Bertil var redan som liten mycket intresserad av att teckna, måla och skulptera. Av sina lärare i folkskolan blev han uppmuntrad att söka vidare till konstskola. Han gick först förberedande konststudier på kvällstid samtidigt som han försörjde sig som springpojke och brevbärare.

1948 blev han antagen till Kungliga Konsthögskolan där han hade ateljé i fem år. Under studietiden deltog han i teckningstävlingen "Unga tecknare" och utsågs 1951 till det årets pristagare. Det var en prestigefylld tävling med hård konkurrens. Det blev en hel del uppmärksamhet. Efter det väntade han i nästan 10 år tills han kände sig beredd att ställa ut igen.

Under början av 1950-talet flyttade Bertil och hans fru Kerstin till Söderbärke och övertog hennes föräldrahem, en gård i Västerby. I kontrast till Stockholm blev det i Söderbärke möjligt att billigt hyra ateljé och att i lugn och ro koncentrera sig på det konstnärliga arbetet.

Under hela hans verksamma yrkesliv i strävade han mot att kunna försörja sig på sitt yrke. Det var till en början ganska omöjligt dels på grund av att han inte aktivt sökte sig utåt men också på att det inte fanns så många tillfällen att ställa ut. I och med att han under slutet av 1960-talet arbetade i grafiska verkstaden i Falun och lite senare var med och startade emaljverkstaden i samma stad knöt han kontakter med kollegor i Dalarna. 1970-talet blev en intensiv period med utställningar och uppdrag. Mellan 1977 och 1980 fick han tre stora offentliga uppdrag, ett av Falu kommun och två av Landstinget, av dessa finns endast ett arbete kvar, i Brittsarvsgården i Falun.

Bertils tidiga måleri av stilleben och landskap var lågmälda med enkla former, säkert inspirerade av tidens tongivande konstnärer. Under 1960-talet arbetade han med interiörer, rummets inre former och ljusets inverkan. När han flyttade hem sin ateljé till gården under en period kom rummets fönster in i bilderna. Fönstrets konstruktion, mittpost och spröjs blev tillsammans med ljusets inverkan symbolladdade former. Senare under 1970-talet när han, tack vare statens arbetsstipendium, kunde skaffa sig en stor och rymlig arbetsplats i Larsbo skola blev det så småningom landskapet och händelserna utanför fönstret som fångade hans intresse. Samtidigt blev bilderna större och formerna mer rörliga och kraftfulla i uttrycket. Han började även jobba med stora tredimensionella arbeten i trä.

Det har för oss i familjen varit en önskan att hålla ihop hans efterlämnade verk för att bevara och visa dem. Det var därför med stor glädje vi 1995 fick möjlighet att donera en större del till Dalarnas museums samling. Det är därför också trevligt att, i Söderbärke på Barkens galleri och bokstuga, fått möjlighet att ställa ut en del av de konstverk som fortfarande finns kvar i familjen.

Anna Falkengren